

זמיר ונסים

לידסקי וגמון

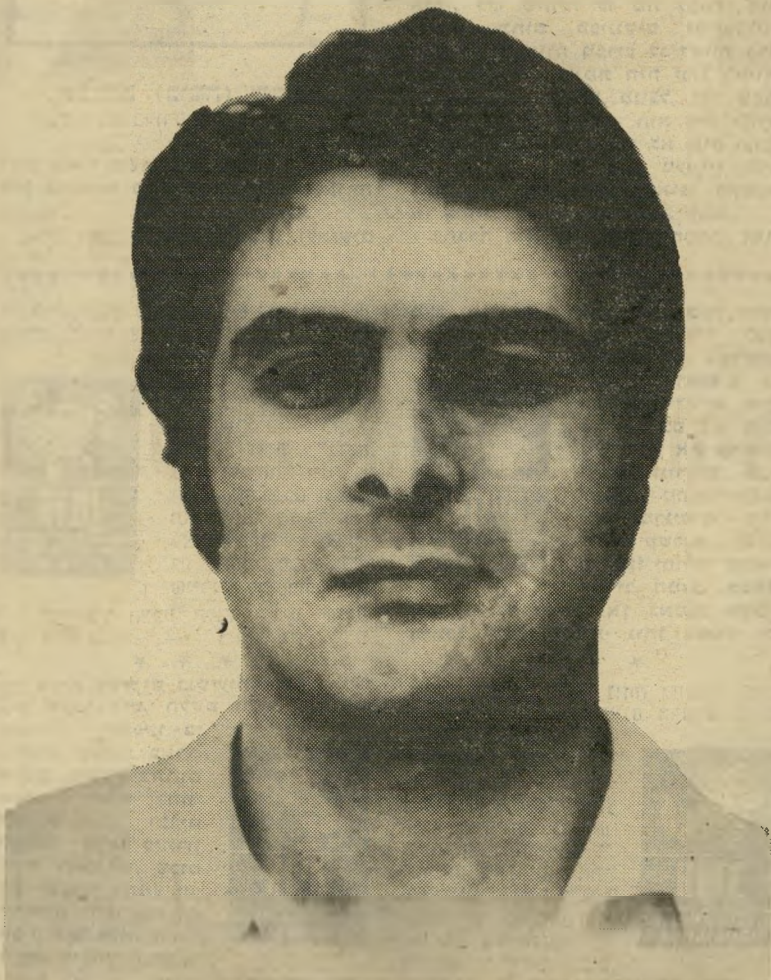
חנינה - מתחת לשטיח

פרטים רבים ומשמעותיים את עדותו הראשונה. הוא טען ששלושת הצרפתים, ביניהם סלומון אבו, עמדו מצידו השני של הכביש, וחצו אותו אחר-כך. עדותו בבית-הדין הציגה את הגירסה השנייה שלו.

אך נראה שהדבר ששיכנע את נשיא בית-הדין העליון יותר מכל להורות על מישפט חוזר - הוראה נדירה ביותר בתולדות המישפט הישראלי - הוא פרוטוקול האקדה. במישפט טען התובע, אורי וגמן, שהוא היום עורך-דין עצמאי, שהבדיקה הבליסטית הוכיחה שהאקדה, ש-הוא על-ידי התביעה למישפט, הוא אקדה דח הרצח. וגמן טען זאת על סמך סיכום הבדיקה הבליסטית שערך המומחה הבליסטי של המישפטה, מפקח אהרון ברגמן. בית-הדין המחוזי, ואחריו בית-הדין העליון, קיבלו את חוות דעתו של ברגמן. עורכי-דין העוסקים בפלילים יודעים, שלא תמיד קיבל בית-הדין מישפט את חוות דעתו של ברגמן. במישפט אחר, של אבו חילחל, מסר ברגמן עדות של מומחה לבליסטיקה, שופט בית-הדין העליון, חיים כהן, הגדיר את ברגמן כ"לא מומחה", ובמילים בוטות פסל את עדותו מכל וכל. מישפטו של חילחל היה שנתיים לפני מישפטו של סלומון אבו.

עתה התגלה שברגמן אומנם הגיש מיסמך מיקצועי, שלפיו האקדה הוא אקדה הרצח, אך "שכח" לציין שהאקדה הגיע אליו כשהוא נקי. קנהו של האקדה היה אחרי טיפול וניקוי כשהוא נמצא על-ידי המישפטה במקום שאליו נזרק, כביכול, על-ידי הרוצח בעת מנוסתו.

ברגמן רשם השגות אלה בנייר-העבודה שלו, אך בנייר-העבודה לא הגיע לידעת בית-הדין. התובע וגמן לא ציינו את הממצא הזה בפני השופטים. במכתבו ל-העולם הזה (2294) קבע וגמן שדו"ח זה לא נמסר על-ידי המישפטה לפרקליטות,

ב נסחבות מיוחדות של מיקרה זה לא ראיתי מנוס מלהעתר לבי קשה למען עשיית הצדק. כן ברצוני להיעזר כי מובן מאליו שבהחלטתו זו אין מניעה לכך שכבוד נשיא-המדינה יעיין ויחליט בבקשת החנינה שהמבקש הגיש לפניו, ובמקביל לבקשתו זו לערוך מישפט חוזר.

על יסוד האמור אני מורה, על-פי סעיף 9 (א) (2) של חוק בתי-הדין הפליליים, שבית-הדין המחוזי בתל-אביב יקיים מישפט חוזר בעניין הפלילי שבו פסק.

החלטה זו נחתמה על-ידי נשיא בית-הדין העליון בירושלים, משה לנדוי, כשהתבקש לדון בבקשה נדירה ביותר - להורות על מישפט חוזר לסלומון אבו, מי שהורשע גם בבית-הדין המחוזי וגם בבית-הדין העליון ברצח, והמריצה את עונשו בכלא כבר 11 שנים.

סלומון אבו טען מהיום הראשון למעצרו שחוא חף מפשע. פעמיים ניסה לברוח, פעם אחת גם הצליח ובכל פעם שנתפס הסביר: "אני חף מפשע, לכן אני לא צריך להיות בכלא".

לפני כשנה וחצי שכרה מישפחתו של אבו את צמד עורכי-הדין הירושלמי, נחמה וזלמן סגל. כשהתחילו עורכי-הדין לנבור בתיקי החקירה והמישפט, הם גילו עובדות תמוהות, ואף מעוררות חשד, לגבי נקיון-הכפיים של חלק מהמעורבים בחקירה, במישפט ובהחלטות השונות.

המומחה הוא

"לא מומחה"

אחת התמיהות נוגעת לעובדה שמי שהסגיר, לאמיתו של דבר, את סלומון אבו הוא העבריין ישראל דנון. (העולם הזה 2292). דנון, איש שרירים, שומר דיסקורטיקים ופקח בעיריית תל-אביב, המרצה עתה עונש מאסר של שנתיים ביגלל

חודש אחרי שבית-הדין שיפוט ציווה על מישפט חוזר, עדיין ישב סלומון אבו בכלא

וכי גם לא היה נהוג למסור לה, דפי עבודה" שלה.

"עורך-דין

סביר..."

גם פרקליטו דאן של אבו, צבי לידסקי, קובע שלא ידע כלל על דפי-העבור דה של ברגמן, במכתב ארוך להעולם הזה, אחרי הסתברות הראשונה בסידרה, (המשך בעמוד 46)

פתים המוכרים לו, שאחד מהם היה סלומון אבו, שעמדו ברחוב אלנבי, בצידו המזרחי, "ליד העמודים".

עדותו זו של כהן תאמה עדות אחרת שנמסרה במישפטה, של הפרוצה אלס ("ויקי") בוגלו. בוגלו עצמה נעלמה רמישפטה לא הצליחה להביא אותה להעיד בבית-הדין. עדותו של כהן גם התאימה לממצאי הבדיקה הפאתולוגית של גופתו של שטייטב מיורח. אולם חודש אחרי שמסר את העדות, בא כהן למישפטה ומסר עדות נוספת, שסתרה בי

שהסביר: "אילו קראנו לדנון בשם ה' הגנה, היה מעיד נגדנו".

התמיהה השנייה מתייחסת לעד ה' מרכזי ביותר במישפט הרצח. יש מישפטנים הטוענים שבעקבות עדותו הורשע סלומון אבו. זהו רחמים ("אבו") כהן, עבריין שישב בזמן הרצח במכוניתו של עבריין מוכר אחר, יוסקאי, שנפטר בינתיים. בעדות הראשונה שלו במישפטה רה סיפר יוסקאי, שהוא היה בסמוך ל-מקום הרצח, בקרן הרחובות הירקון ואלנבי בי בתל-אביב, וכי הוא ראה שלושה צרי

מעורבותו בפרשת הרצח הכפול, מסר שתי עדויות במישפטה. בשתי העדויות הוא האשים את סלומון אבו ברצח אחד מליווייתני הפשע של תל-אביב באותה עת, עזרא שטייטב מיורח. אך בין שתי העדויות, שנמסרו בליל הרצח, בהפרש חמש שעות, נתגלו סתירות.

התביעה לא הביאה את דנון להעיד במישפט. עורך-דינו של סלומון אבו, עיר רחיהדין התל-אביבי המפורסם, צבי לידסקי, לא העלה את דנון כעד מטעמו, כדי שיסביר את הסתירות בעדותו. כפי